

עפ"ת 20698/01/22 - סטניסלב גלייזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 20698-01-22 גלייזר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 19899/2015

כבוד השופט מאזן דאוד	בפני המבקש נגד המשיבה
סטניסלב גלייזר	
מדינת ישראל	

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד, להגשת ערעור על גזר הדין אשר ניתן ע"י בית המשפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופט יעקב בכר) מיום 28/10/20, בתיק פל"א 4117-01-15, לפיו הטיל ביהמ"ש קמא על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 36 חודשי פסילה בפועל וכן 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

2. בקשה זו הוגשה באיחור של כמעל שנה מהיום האחרון להגשת ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש קמא. אין חולק כי ביהמ"ש קמא נתן את גזר דינו ביום 28/10/20 כאשר המבקש היה מיוצג ע"י עורך דין ואף השתתף בדיון בו ניתן גזר הדין, באמצעות שיחת טלפון בהיותו במעמד עציר ונוכח הוראות המצב המיוחד.

3. זאת ועוד יש לציין כי המבקש הורשע, בנוכחותו, לאחר שמיעת הראיות, בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע וכן נהיגה ללא ביטוח. בכתב האישום נטען כי מדובר במי שבבדיקת דוגמא של אוויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אחד שלאוויר נשוף 1000 מיקרוגרם. עוד ראוי לציין כי לאחר מתן הכרעת הדין ובטרם הטיעונים לעונש הופנה המבקש, לבקשת הסנגור, לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

4. המבקש טען, כי בזמן שניתן גזר הדין, הוא לא היה בדיון אלא במעצר, בשיחת טלפון, הסנגור ביקש לתת הסכמה לסגירת התיק ואחריו יגיש ערעור ומאז נעדר מהתיק ולא הגיש דבר.

המבקש ציין כי בקשתו זו הוגשה באמצעות הסניגוריה הציבורית וטען כי בתיק קיימים מכשולים רבים שלא הובאו

בפני ביהמ"ש.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, גזר הדין ניתן ביום 28/10/20, לפני מעל שנה, כאשר לא ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שהערעור לא הוגש בזמנו ככל שהיה מעוניין בכך.

המשיבה ציינה כי המבקש הורשע בתאריך 6/7/21 בתיק 4165-04-21 ובמסגרתו הופעלו מאסר על תנאי ופסילה על תנאי שהוטלו בתיק נשוא הבקשה.

7. לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובמכלול החומר בפניי, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות וזאת מן הנימוקים הבאים:

8. הסמכות להאריך מועד להגשת ערעור פלילי נקבעה בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

השיקולים שיש לקחת בחשבון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי הם, בין השאר, התקופה אשר חלפה מאז שחלף המועד הקובע להגשת ערעור - ככל שחלף זמן רב יותר, יש צורך בנימוקים משכנעים יותר להארכת המועד - השאלה האם המבקש היה מיוצג בידי עו"ד שהשלכתו יכולה להיות אי ידיעת המועד הקבוע בדין להגשת ערעור או אי יכולת להגיש את הערעור במועד - (ראו בש"פ 1207/97 **שקיראת נאסר חמידאן נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 10/6/97). כמו כן, יש ליתן משקל ראוי, ואף משקל של ממש, לסיכויי ההליך שכן בלא סיכויים טובים להליך יקשה על הארכת המועד, אפילו יש טעם מספיק לאיחור כשלעצמו - ראו ע"פ 2525/05 **רפיק זינלוב נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 9/6/05); בש"פ 5988/06 **עזריאל וטליה נגר נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 25/7/06).

9. בענייננו, המבקש אשר היה מיוצג ע"י עורך דין, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. זאת ועוד, בעת מתן גזר הדין המבקש היה מיוצג ע"י עורך דין ואף השתתף בדיון, בו ניתן גזר הדין, באמצעות שיחת טלפון נוכח היותו במעמד עציר ולאור הוראות המצב המיוחד, לכן היתה שמורה לו הזכות להגיש ערעור על פסק הדין בתוך 45 יום מיום מתן גזר הדין. המבקש איחר תקופה של מעל שנה בהגשת הערעור.

10. סופיות הדין הוא כלל חשוב במשפטנו וצריך להצביע על נסיבה מוצדקת לחרוג מהכלל הזה. המבקש לא סיפק כל נימוק המניח את הדעת למתן אורכה להגשת הערעור, במיוחד שבענייננו משך האיחור ארוך יותר - לעניין זה ראו בש"פ 230/86 **עוזי עצמון נגד מדינת ישראל**, פ"ד מ(2) 353, שם בעמ' 359, שם נקבע כי:

"... ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים, הנוטים לדחיית הבקשה, וככל שמשך האילור קצר יותר או מזערי, כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים הנוטים למתן הארכה"

ראו גם בש"פ 3480/06 עזריאל נגר ואח' נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 25/6/06), שם נאמר כי:

"כנגד שיקולים אלו של הארכת המועד, ניצבים שיקולים נוספים ובהם סופיות ההליך בכלל וההליך הפלילי בפרט; האינטרס של הצד שכנגד בסיום ההליכים וההסתמכות על היות פסקי הדין חלוטים וכן האינטרס הציבורי בהקצאת זמן שיפוטי הוגן לכלל המדיינים ובשמיעת הליכים תוך זמן סביר בלא צורך להיזקק לקשיים דיוניים וראייתיים שמקורם בחלוף זמן ניכר. מאזן שיקולים שונים אלו מוביל למסקנה כי ככל שמשך האיחור הולך וגובר, כך הולך וכבד הנטל על מבקש הארכה".

11. המבקש איחר בהגשת הערעור ועתה הוא נזקק לרשות בית המשפט להארכת המועד להגשת הערעור, רשות שגם היא אינה ניתנת בשגרה.
12. יש לציין כי מתן ארכה בהליך פלילי אינו נעשה כדבר שבשגרה. הכלל הוא כי יש לקיים את המועדים הקבועים בחוק, בעוד שהארכת מועד הינה היוצא מן הכלל. הארכת מועד תינתן רק בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת - ראו, בש"פ 9864/07-א' משה גבאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/12/07).
13. גם לגופו של עניין לא הוכיח המבקש סיכויים להצליח בערעור. המבקש לא התייחס בבקשתו לסיכויי הערעור בכלל. טענתו הסתמית של המבקש כי בתיק קיימים מכשולים רבים שלא הובאו בפני ביהמ"ש קמא אין בה כדי להצביע כי סיכויי הערעור טובים.
14. ראוי לציין כי בין רכיבי הענישה שהוטלו על המבקש בתיק נשוא הבקשה, נגזר על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל שכבר ריצה אותם המבקש בעבר.
15. לאור כל האמור לעיל, ונוכח האיחור הניכר בהגשת הבקשה, ולאור העובדה כי המבקש היה מיוצג ואף השתתף בדיון שבו ניתן גזר הדין, באמצעות שיחת טלפון בהיותו עציר, וכן בהעדר כל נסיבה מוצדקת לחרוג מהכלל של סופיות הדיון והעדר כל סיכוי של ממש להצליח בערעור, התוצאה היא כי דין הבקשה להארכת מועד להידחות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

5129371

5467831

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.